

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Pulkrábka, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Boškové a JUDr. Viktora Vaške ve věci

žalobkyně:

[jméno] [příjmení], narozená dne [datum]

bytem [adresa]

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Papežem

sídlem Vojtěšská 245, 338 05 Mýto

proti;

žalovanému:

[jméno] [příjmení], narozený dne [datum]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Šímou

sídlem Poděbradova 2995/17, 301 00 Plzeň

o zaplacení 350 467 Kč s příslušenstvím

na základě odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 26. 10. 2022, č. j. 4 C 423/2020-171

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci rozsudku 350 467 Kč s úroky z prodlení ve výši 8,25 % ročně za dobu od [datum] do zaplacení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Grabmüllerová.

- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni k rukám jejího zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 183 578,50 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala vrácení zbytku zápůjčky, kterou podle svého tvrzení poskytla žalovanému dne [datum] na koupi [značka automobilu] ve výši 452 967 Kč, a to na základě ústní smlouvy. Žalovaný potvrdil, že mu žalobkyně peníze na koupi automobilu poskytla, avšak šlo o dar, nikoli o zápůjčku; pokud žalobkyni od března 2017 posílal měsíčně 2 500 Kč, šlo podle něj o splátku zápůjčky ve výši 30 000 Kč, poskytnuté mu žalobkyní v roce 2015 na koupi [značka automobilu] a posléze o přilepšení žalobkyni k důchodu. Soud prvního stupně po zhodnocení důkazů dospěl k závěru, že žalobkyně své tvrzení o zápůjčce neprokázala, neboť jediným důkazem ve prospěch žalobkyně byly podle něj výpisy z účtu žalovaného, podle kterých žalovaný od dubna 2017 do srpna 2020 posílal žalobkyni každý měsíc 2 500 Kč.

2. Žalobkyně s hodnocením důkazů soudem prvního stupně nesouhlasila, a proto se proti rozsudku odvolala. Žalovaný trval na svém tvrzení, rozsudek považoval za správný a navrhl jeho potvrzení.

Nedostatky ve skutkovém zjištění soudu prvního stupně:

3. Odvolací soud při přezkumu napadeného rozsudku především shledal, že soud prvního stupně – když se zabýval časovou souvislostí mezi ukončením plateb 2 500 Kč a trestním oznámením žalobkyně ohledně tehdejší partnerky žalovaného (odstavec 23 odůvodnění) – vytkl žalobkyni, že ani nenavrhla důkazy ohledně zahájení trestního stíhání, avšak tuto otázku s účastníky neprobral a žalobkyni k označení důkazů nevyzval. Přitom ze spisu je zřejmé, že žalovaný tvrzení žalobkyně ohledně trestního oznámení nezpochyboval.

4. Dále je soudu třeba vytknout, že do hodnocení důkazů nezahrnul výpověď svědkyně [příjmení]. Ta uvedla, že od žalobkyně věděla, že žalovanému půjčila peníze, tudíž nelze říci, že by ve prospěch žalobkyně svědčil, jediný důkaz.“ Soud nevyhodnotil ani výpisy z účtu žalovaného za období, kdy žalobkyni posílal 2 500 Kč měsíčně, které dokládají, jaká byla tehdy jeho finanční situace.

5. Odvolací soud měl navíc celkově za to, na základě provedených důkazů a všeho, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 132 o. s. ř.), lze dospět k jinému skutkovému zjištění, než učinil soud prvního stupně.

Postup odvolacího soudu:

6. Ze všech těchto důvodů odvolací soud zčásti zopakoval a zčásti doplnil dokazování, tak aby získal spolehlivý podklad pro rozhodnutí.

7. Odvolací soud přitom z důvodu hospodárnosti neopakoval výslechy svědků a účastníků, jež provedl soud prvního stupně, a se souhlasem účastníků mimo jiné přečetl podstatné části protokolů o těchto výsleších, včetně částí navržených účastníky. Je si přitom vědom § 213 odst. 2 věty za středníkem o. s. ř., avšak má za to, že toto ustanovení s ohledem na svůj účel nedopadá na veškeré případy pokryté jeho jazykovým významem. Účel ustanovení lze přitom spatřovat v naplnění zásady přímosti a v zabránění tomu, aby odvolací soud hodnotil důkazy za horších podmínek a tedy méně kvalitněji než soud prvního stupně – v tom případě by totiž nebylo ospravedlnitelné, aby nahrazoval skutková zjištění soudu prvního stupně. Lze proto pochopit, že podle části judikatury nemusí odvolací soud opakovat listinné důkazy či znalecký posudek, neboť na jejich hodnocení nemají vliv okolnosti nezachycené v protokolu o jednání (srov. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 15. 3. 2007, sp. zn. 21 Cdo 194/2006, nebo ze dne 23. 10. 2017, sp. zn. 27 Cdo 1154/2017). Soud pro jejich hodnocení nemá horší podmínky než soud prvního stupně, samozřejmě ovšem za předpokladu, že dá účastníkům příležitost vyjádřit se k nim. Dalším případem je podle odvolacího soudu situace – jež nastala v této věci – kdy hodnocení výpovědí účastníků a svědků provedl podle § 119 odst. 3 o. s. ř. jiný soudce než ten, který je vyslechl. Nový

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Grabmüllerová.

soudce mohl čerpat jen z toho, co bylo zachyceno v protokolech, a postupoval-li by odvolací soud stejně, nehodnotil by důkazy za horších podmínek než soud prvního stupně. Proto má odvolací soud za to, že na tyto případy § 213 odst. 2 věty za středníkem o. s. ř. nedopadá. Na věc lze ovšem nahlížet i tak, že pokud soudce prvního stupně dospěje ke skutkovému zjištění na základě protokolů a odvolací soud také, pak podle uvedeného ustanovení vlastně postupuje, protože opakuje právě ty důkazy, na jejichž základě soud prvního stupně rozhodl. Každopádně odvolací soud měl v daném případě spolehlivější podklad pro rozhodnutí než soud prvního stupně (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 14. 12. 2022, sp. zn. I. ÚS 3477/21;., ...neboť si pro své vlastní skutkové závěry neopatřil stejné množství faktických informací, jako měl k dispozici soud prvního stupně.“), neboť kromě čtení protokolů provedl doplňující výslech žalobkyně i žalovaného, tudíž mohl na rozdíl od soudu prvního stupně vnímat oba vyslychané účastníky bezprostředně; obsah jejich doplňujících výpovědí se přitom zčásti překrýval s obsahem jejich výpovědí předchozích.

Jednotlivé okolnosti zjištěné odvolacím soudem:

8. Z výpisů z účtu žalovaného u České spořitelny za dobu od února 2017 do srpna 2020 odvolací soud zjistil, že pravidelným příjmem žalovaného byla výplata od cca 23 000 Kč na začátku do 20 000 Kč na konci tohoto období. Zůstatek na účtu byl první dva měsíce přes 20 000 Kč, poté již mezi 10 000 Kč a 20 000 Kč. Žalovaný v této době podle svých slov bydlel s družkou [jméno] [příjmení] a jejich synem [jméno] ([datum narození]) a navíc měl vyživovací povinnost ke staršímu synu [jméno]; družka byla na rodičovské dovolené a pobírala rodičovský příspěvek 7 000 Kč; žalovaný navíc od roku 2012 splácel hypoteční úvěr po 5 000 Kč měsíčně. To odvolací soud hodnotí tak, že domácnost žalovaného měla k dispozici relativně nízký příjem, ostatně proto se také nezvyšoval zůstatek na běžném účtu žalovaného – rodina stěží s příjmy vyšla. Tento pohled odvolacího soudu žalovaný při jednání nijak nezpochybnil, kromě svého hodnocení, že v roce 2017 na tom byl už finančně dobře, zatímco v roce 2015 špatně.

9. Z výpovědi žalobkyně odvolací soud zjistil, že pracovala do svých 70 let, a to v oboru [anonymizováno]. To následně doložila rozhodnutím živnostenského úřadu o zrušení živnostenského oprávnění k [datum] ([číslo listu]) a výpovědí smlouvy o nájmu nebytových prostor k [datum] ([číslo listu]), uzavřené s [anonymizováno]. [příjmení] za účelem provozu živnosti ([číslo listu]). Věku 70 let dosáhla dne [datum]. Dle jejích slov v době podnikání, peníze byly.“

10. Dále z výpovědi žalobkyně odvolací soud zjistil, že měla 4 vnoučata, včetně žalovaného, a dokud pracovala, vnoučata finančně podporovala, když bylo třeba. Vnučce [obec], která měla kolem svých 20 let dluhy, poskytla asi 200 000 Kč. Z oznámení o skončení exekuce vedené proti [příjmení] [příjmení] přitom vyplývá, že exekuce skončila dnem [datum] ([číslo listu]). [příjmení] [jméno], když studoval vysokou školu, posílala 1 500 Kč měsíčně, koupila mu fotoaparát či počítač. Z vysokoškolského diplomu přitom odvolací soud zjistil, že [jméno] [příjmení] promoval v roce 2011 ([číslo listu]). Na tohoto vnuka také převedla pozemek pod domem, v němž bydlela, to však z obavy před vyklizením ze strany matky žalovaného. Třetí vnuk, [jméno] [příjmení], bratr žalovaného, před odvolacím soudem uvedl, že jemu žalobkyně také pomohla, a sice mu půjčila na automobil a asi v roce 2011 mu přispěla asi 120 000 Kč na byt. Žalovanému koupila pozemek za 450 000 Kč za účelem stavby rodinného domu, a to podle výpisu z účtu žalobkyně v roce 2008 ([číslo listu]); žalovaný při své výpovědi před odvolacím soudem zařadil vlastnictví tohoto pozemku kolem roku 2010. Podle shodujících se výpovědí žalobkyně a žalovaného přispěla žalobkyně žalovanému také na byt v [obec], a to v roce 2013 částkou 250 000 Kč. Lze shrnout, že žalobkyně svá vnoučata podporovala do roku 2015, a to částkami, které celkově nedosahovaly částky cca 450 000 Kč, kterou žalobkyně poskytla žalovanému na [anonymizováno]. Minimálně v jednom případě měla její podpora podobu půjčky, což znamená, že nebyla bezbřehá. Pokud jde o rozsah, bylo výjimkou 450 000 Kč žalovanému na pozemek, což bylo dlouho před rokem 2015 a což žalobkyně vysvětlovala očekáváním, že v postaveném rodinném domě se bude moci scházet celá rodina (potřebu udržování rodinných vazeb žalobkyně několikrát opakovala).

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Grabmüllerová.

11. Po roce 2015 tvrdili účastníci – kromě sporné platby za [anonymizováno] – už jen dvojí pomoc žalobkyně, a to žalovanému. Jednak mu v roce 2016 darovala 150 000 Kč na garáž, jednak mu darovala byt v [obec]. Ale ani tyto příspěvky zásadně neruší výše uvedený obrázek. Prvý je výjimečný pouze svým časem, jeho výše ovšem tvoří pouze třetinu platby za [anonymizováno]. Ve druhém případě nemusela žalobkyně vydávat ze svých peněz nic, neboť žalovanému darovala byt, který již předtím vlastnila a pronajímala, a navíc za něj podle dohody se žalovaným i nadále inkasovala nájemné. Garáž je tedy jediným zaznamenaným výdajem po odchodu žalobkyně do starobního důchodu, nadto ještě v relativně malé výši.

12. Pro verzi žalobkyně, že cca 450 000 Kč na [anonymizováno] žalovanému v roce 2017 půjčila, kdežto 30 000 Kč na [anonymizováno] v roce 2015 darovala, hovoří pak především její výpověď jak před soudem prvního stupně, tak před soudem odvolacím. Žalobkyně hodnověrně vysvětlila, že v roce 2015 ještě vydělávala, zatímco v roce 2017 již nikoli, a proto žalovanému peníze na automobil darovat nechtěla, a toto její vysvětlení v zásadě koresponduje s výše uvedenými okolnostmi. Je pravdou, že žalobkyně se ve svých výpovědích dopustila drobných nepřesností či rozporů a odvolací sám viděl, že místy nepochopila dotaz a vyjadřovala se k něčemu jinému. To však lze vysvětlit jednak časovým odstupem od popisovaných událostí a jejich množstvím, jednak vyšším věkem žalobkyně. Jádro jejích výpovědí však bylo logické a konzistentní a žalobkyně na odvolací soud působila přesvědčivě.

13. Žalobkyni dále podporuje výpověď její kamarádky [jméno] [příjmení], vyslechnuté soudem prvního stupně [datum], která uvedla, že svědkem žádného jednání mezi účastníky nebyla a že žalobkyně se jí zmínila o zápůjčce žalovanému na auto, ve výši kolem 300 000 Kč. Poprvé se o tom měla svědkyni zmínit před dvěma nebo třemi lety, resp., v době, kdy se žalovaná zmiňovala o zápůjčce, byla teprve připravovaná zápůjčka poskytnuta.“ Jde sice o svědectví z druhé ruky, nicméně odhlédnout od něj nelze. Jestliže se žalobkyně svědkyni roky před zahájením řízení zmiňovala o zápůjčce, není důvod se domnívat, že to bylo z jiného důvodu než proto, že zápůjčku tehdy poskytla. Sám o sobě by tento důkaz nestačil, potvrzuje však to, co vyplývá z jiných důkazů.

14. Stežejní je ovšem objektivní fakt – zjištěný již soudem prvního stupně – že žalovaný od [datum] do [datum] posílal žalobkyni ze svého účtu na její účet měsíčně 2 500 Kč, celkem tedy 102 500 Kč, s poznámkou, „auto babi.“ Naposledy přitom zaplatil měsíc a několik dní poté, co žalobkyně podala trestní oznámení na jeho tehdejší partnerku kvůli pohlavnímu zneužívání jeho syna [jméno], resp. poté, co se o tom žalovaný na konci června 2017 dozvěděl, jak vyplývá ze shodných vyjádření účastníků. Vysvětlení, že těmito platbami splácel žalovaný půjčku na koupi [anonymizováno], se nabízí mimořádně silně jednak vzhledem k časové návaznosti na den [datum], kdy žalobkyně za žalovaného zaplatila kupní cenu [anonymizováno], jednak vzhledem k délce a rozsahu placení. Na základě časové souvislosti mezi koncem placení a trestním oznámením se pak nabízí vysvětlení, že by placení pokračovalo, nebýt trestního oznámení; od té doby však spolu účastníci nekomunikují.

15. Obrana žalovaného:

16. Proti tvrzením žalobkyně stála tvrzení žalovaného, že peníze na [anonymizováno] mu začátkem roku 2017 žalobkyně darovala a že platbami po 2 500 Kč splácel 30 000 Kč, jež mu žalobkyně půjčila na [anonymizováno] začátkem roku 2015. Tato verze je ovšem těžko uvěřitelná až úsměvná, stejně jako vysvětlení žalovaného proč splátkami po 2 500 Kč několikanásobně přeplatil 30 000 Kč. Konkrétní důvody jsou následující.

17. Těžko si lze představit, že žalobkyně žalovanému v době, kdy na tom podle svých slov byl finančně špatně, zatímco ona ještě pracovala, pouhých 30 000 Kč půjčila, zatímco o dva roky později, kdy on na tom byl podle svých slov lépe, zatímco ona již nepracovala, mu patnáctinásobek této částky darovala. Proč by žalobkyně po žalovaném chtěla vracet 30 000 Kč, když po něm celé roky mnohem vyšší částky splácet nechtěla? To žalovaný nijak nevysvětlil. Těžko si též lze představit, že by mu v roce 2017 vzdor tak štedrému daru připomněla potřebu splacení zanedbatelné staré zápůjčky, navíc již dle slov žalovaného částečně splacené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Grabmüllerová.

18. Těžko uvěřitelné je i vysvětlení, žalovaného, že dluh 30 000 Kč nekolinásobně přeplatil – a to za situace, že již v minulosti, jak vypověděl, jej částečně umořil v hotovosti – protože chtěl žalobkyni přilepšit k jejímu důchodu, neboť cítil, že jí s ohledem na její dary něco dluží, a že pak na trvalý příkaz zapomněl. Taktomu mělo být za situace, kdy měl příjem cca 20 000 Kč, živil dvě malé děti a ještě splácel hypotéku po 2 500 Kč; jak výše uvedeno, jeho domácnost těsně vyšla s příjmy a na svém účtu nebyl schopen vytvořit žádnou rezervu. Žalobkyně měla v té době kromě starobního důchodu k dispozici ještě nájemné za darovaný byt, tudíž pro sebe měla více, než jednotliví členové domácnosti žalovaného. A navíc, žalovaný uvedl, že 2 500 Kč začal platit až po výzvě žalobkyně, a odvolací soud nemůže uvěřit tomu, že by se žalovanému nejprve nechtělo platit vůbec, ale později by mu svědomí prikazovalo přispívat žalobkyni k důchodu.

19. Nevěrohodnost vysvětlení žalovaného zvyšuje fakt, že na dotaz odvolacího soudu nebyl schopen uvést vůbec nic konkrétního o platbách v hotovosti, které podle svých slov žalobkyni na zápůjčku 30 000 Kč zaplatil v roce 2016. O řadě věcí sice vypovídal podrobně, ale k těmto platbám neuvedl vůbec nic. To nasvědčuje tomu, že žádné takové platby nebyly, protože ani nebyla žádná zápůjčka 30 000 Kč.

20. Pokud jde o ukončení plateb 2 500 Kč, uvedl žalovaný před soudem prvního stupně, že to bylo proto, aby mohl zrekonstruovat byt a pak jej prodat (což se stalo někdy na podzim 2020). Pokud by ovšem byl tak morální, že by cítil potřebu přilepšovat žalobkyni k důchodu, bylo by s podivem, kdyby s přilepšováním přestal kvůli tomu, aby mohl zrekonstruovat a prodat byt v [obec], který mu právě ona darovala. Ostatně před odvolacím soudem důvod vysvětlil již jinak, a to právě trestním oznámením („žalobou“) na jeho partnerku a potřebou peněz na advokáta (po upozornění na tento rozpor svou výpověď ještě dále upravil).

21. Jediným důkazem, který verzi žalovaného podpořil, byla výpověď jeho bývalé partnerky [jméno] [příjmení]. Protože tato osoba byla partnerkou žalovaného a má s ním dítě a že je kvůli žalobkyni dosud trestně stíhána, má její výpověď podle odvolacího soudu pramalou váhu.

22. Výpověď svědka [jméno] [příjmení] před odvolacím soudem lze hodnotit těžko, protože nebyla úplně jasná. Svědek opakovaně uvedl, že neví, jaká byla dohoda mezi účastníky o penězích, a bylo zřejmé, že se k tomu nechce vyjadřovat („nebyl jsem u dohody o penězích, to je mezi nimi“). Nakonec uvedl, že mu žalovaný říkal již dříve o daru, prý okolo Vánoc 2018, a vzpomněl si též, že to měl být dar k Vánocům a že už pak žalovaný nebude dostávat své dárky. Zvláštní však je, že sám žalovaný nic o daru k Vánocům a odbytí jiných Vánoc neříkal.

23. Důkazem ve prospěch žalovaného nebyl, „dlužní úpis“ sepsaný dne [datum] v souvislosti s nákupem [anonymizováno], podle něž peníze na nákup žalovanému půjčila žalobkyně a žalovaný se je zavázal vrátit po 1 000 Kč, s tím že první zaplatí v říjnu 2015. Výše splátek v tomto dlužním úpisu byla jiná než 2 500 Kč a dlužní úpis časově příliš dlouho předcházal placení 2 500 Kč. Hlavně však žalovaný před odvolacím soudem vypověděl, že dlužní úpis byl sepsán proto, aby si jeho dřívější manželka, s níž se rozváděl, nedělala na automobil nárok.

Shrnutí skutkových zjištění:

24. Z okolností zjištěných odvolacím soudem ve spojení s okolnostmi zjištěnými soudem prvního stupně, resp. ze všeho, co v řízení vyšlo najevo, lze složit následující příběh.

25. Žalobkyně do roku 2015 podnikala v oboru [anonymizováno] a vydělávala si tolik, že mohla pomáhat svým čtyřem vnoučatům, mezi nimi i žalovanému, když vnoučata potřebovala. Celkem každému z nich přispěla desítkami tisíc, případně až několik sty tisíc korun. Celkově nejvíc přispěla žalovanému. Peníze většinou dávala, výjimečně půjčila ([jméno] [anonymizováno] na automobil). Začátkem roku 2015 byl žalovaný ve špatné finanční situaci a potřeboval peníze na automobil, proto mu žalobkyně dne darovala 30 000 Kč (nebo 35 000 Kč) na pořízení [značka automobilu]. Pro ni šlo o nízkou částku, navíc v té době ještě pracovala. Z obavy, aby si na koupené auto nedělala nároky tehdejší manželka žalovaného, byl při koupi sepsán, „dlužní úpis“, podle něž peníze na

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Grabmüllerová.

nákup žalovanému půjčila žalobkyně. Protože nebyl míněn vážně, žalobkyně mu nevěnovala pozornost a zapoměla na něj. Začátkem roku 2017 si chtěl žalovaný pořídit nové, větší auto, a s žalobkyní se dohodl, že ona mu na něj půjčí. Tehdy již nepracovala a navíc kupní cena byla dosti vysoká na to, aby mu peníze i tentokrát darovala. Přespršití měsíc je žalovaný začal vracet po 2 500 Kč měsíčně, a to pravidelně až do srpna 2020. Tehdy splácet přestal, protože se s žalobkyní dostal do vážného sporu, když podala na jeho tehdejší partnerku trestní oznámení ohledně pohlavního zneužívání jeho syna. Rodina navíc potřebovala peníze na placení advokáta a možná i na rekonstrukci bytu. Pro žalobkyni šlo tehdy o těžké životní období, když se dozvěděla, co se mělo dít jejímu milovanému vnukovi a když jej od té doby kvůli trestnímu oznámení přestala vidat. Nejspíš proto na ukončení splátek nereagovala okamžitě. Po několika málo měsících, dne [datum], však prostřednictvím svého advokáta zaslala žalovanému odstoupení od smlouvy o zápůjčce, odůvodněné prodlením se zaplacením tří splátek, a to spolu s výzvou k vrácení 350 467 Kč do [datum]. Dne [datum] pak podala žalobu.

Rozhodnutí odvolacího soudu:

26. Protože žalobkyně odvolací soud přesvědčila o pravdivosti svých tvrzení, uzavírá odvolací soud, že žalovanému poskytla zápůjčku, od níž pro její nesplácení podle § 2394 o. z. odstoupila, a žalovaný je tudíž povinen vrátit jí zůstatek zápůjčky najednou. Splatnost jeho dluhu nastala podle § 1958 odst. 2 o. z. na základě výzvy žalobkyně dne [datum], a proto je žalovaný od následujícího dne podle § 1970 o. z. povinen platit z nevráceného zůstatku zápůjčky úroky z prodlení.

27. Odvolací soud tudíž napadený rozsudek změnil a žalobě v plném rozsahu vyhověl.

28. Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. přiznal žalobkyni též právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, a to podle správného vyúčtování zástupce žalobkyně a podle týchž předpisů jako soud prvního stupně. Odměna za právní zastoupení náleží přitom v plné výši za celkem 12 úkonů právní služby (příprava a převzetí, předžalobní výzva, žaloba, replika z [datum], jednání [datum], jednání [datum], jednání [datum], odvolání, jednání [datum], doplnění tvrzení a důkazních návrhů z [datum] a jednání [datum] přesahující dvě hodiny) a v poloviční výši za jeden úkon právní služby (vyhlášení rozsudku [datum]). Jinak náhrada sestává ze 13 režijních paušálů, DPH a soudních poplatků zaplacených za žalobu a za odvolání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu nebo která v rozhodování Nejvyššího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je Nejvyšším soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být Nejvyšším soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává u soudu prvního stupně do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Plzeň 21. února 2023

JUDr. Zdeněk Pulkrábek, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Grabmüllerová.